

at handle fornuftigt med Statens Midler. (*Sporon-Fiedler*: Selvfølgelig.) Ja, bevares, jeg har slet ikke tvivlet om, at det ærede Medlem finder, at det er fornuftigt, hvad der ved det Møde blev udtalt om de Millioner, der skal til; det er jo en Sum, som Landet antagelig ikke en Gang vil kunne udrede. At udrede det Utal af Millioner, der skal til for at indløse den Veksel, det konservative Folkeparti nu har udstedt til Sønderjylland, det er altså at handle fornuftigt med Statens Penge; men saa snart der er Tale om at lindre de økonomiske Byrder for Smaa-folk her i Landet, saa melder man Pas fra det ærede Medlems Side, som talte paa sit Partis Vegne, hvad han gentagne Gange forsikrede. Det ærede Medlem maa formodentlig finde det fornødent at forsikre, at det var paa sit Partis Vegne, han talte, siden han saa stærkt accentuerede det Gang efter Gang.

Jeg er ikke langt fra at ville sige, at jeg kunde unde det ærede Medlem og hans Parti og hans Standsfæller at faa Lov til at tage Konsekvenserne af det Standpunkt, som det ærede Medlem har fremsat her i Dag vedrørende dette Lovforslag, og lad mig eksempelvis sige det Standpunkt, som det ærede Medlems Partifæller i Landstinget sandsynligvis vil indtage overfor Huslejeloven. Det vilde blive en lystelig Dans, rimeligvis en Dønningedans. Det kan de ærede Medlemmer naturligvis ikke se; de er vante til at handle med Smaapenge i Modsætning til Socialdemokratiet, der, som det ærede Medlem sagde, kunde se stort paa Forholdene. Vore Godsejere er vante til at handle med Smaapenge, derfor ser de saa smaat paa saadanne Forhold som dem, der omtales i dette Øjeblik; det gælder for dem om at spare disse smaa Skillinger til de Mennesker, der endnu lever under ganske fortvivlede Vilkaar her i Landet som Følge af Krigen og Dyrtiden.

Det ærede Medlem var ikke langt fra at ville paastaa, at selv om vi ikke alle sammen nu var paa den grønne Gren, var vi da lige ved at faa fat i den. Ganske vist var alt endnu ikke faldet i Lave, men det var dog nær ved det, og vi maatte haabe, at i den nærmeste Tid maatte det gaa. Det ærede Medlem har sandsynligvis ikke erindret sig, at hvis ikke Kulsituationen bedrer sig, vil vi gaa en frygtelig Vinter i Møde i Retning af Arbejdsløshed. I de Kredse, hvor man overhovedet tænker paa Forholdene, som de er og sandsynligvis vil udvikle sig, imødeser man den kom-

mende Vinter med den største Bekymring. Det lader ikke til, at det ærede Medlem deler denne Bekymring.

Det ærede Medlem forser sig paa det, han kalder den finansielle Misère; han fremdrog nogle Udtalelser af Finansministeren om, hvor vanskeligt det skulde være at skaffe disse Penge, talte om, at Ministeriet godkender ulovlige Strejker gennem Forklaringen: bristede Forudsætninger o. s. v. Det er alt sammen Ting, der ikke i og for sig ligger for i Dag; jeg har kun ønsket en passant at pege paa, hvor langt det ærede Medlem kan komme ud, naar han taler om disse Forhold.

Det var imidlertid ikke for at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Ærø (*Sporon-Fiedler*), at jeg tog Ordet. Jeg forlangte Ordet, efter at det ærede Medlem fra Bjerre (*Jørgen Jensen*) havde talt, og det var til det ærede Medlem fra Bjerre, jeg vilde gøre nogle Bemærkninger. (*Munterhed*). Men det ærede Medlem fra Faaborg og Ærø er altid et taknemmeligt Objekt at gøre en lille Bemærkning til saadan ganske en passant — et ganske taknemmeligt Objekt for at holde mig til Jargonen. Det ærede Medlem betegnede nemlig Brød som et Element; derfor siger jeg: for at holde mig til Jargonen. Det ærede Medlem fra Bjerre, som jeg selvfølgelig tager ganske alvorligt i Modsætning til det ærede Medlem fra Ærø, nævnte, at han forleden Aften havde hørt om en Arbejdsmand, der tjente 180 Kr. om Ugen, og yderligere tjente Konen 30 Kr. og Kosten.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at naturligvis kan der ikke blot tænkes, men ogsaa findes enkelte saadanne Eksempler. Men det ærede Medlem skulde ikke af et saadant Eksempel, som han kun havde hørt, lade sig forlede til at tilføje, at der kunde fremføres en lang Række lignende Eksempler. Det ærede Medlem havde kun hørt dette, han havde ikke set det, han havde ikke konstateret det selv. (*Jørgen Jensen*: Jo). Det ærede Medlem udtalte sig saaledes, at han havde hørt det. Hverken mit Partis Ordfører eller jeg benægter, at der i nogle Tilfælde kan findes en Arbejdsmand, der tjener 180 Kr. ugentlig. Dog vil jeg sige, at jeg tvivler meget paa, at han tjener det Aaret igennem.

Men lad os tage ganske ædrueligt paa dette Forhold, saa faar vi et Grundlag for, hvor ringe eller hvor megen Aarsag der er til at imødekomme de Henstillin-